

İnsanlar Görüyorum

– Sefa Anvar · 24 Kasım 2010

İnsanlar görüyorum
Hepsi farklı
Hepsi farklı telden
İçi boş yüzler var
Belli değil simaları
Gelip geçiyorlar
Birer hayalden uzaktan
Çoğu farklı yerden gelmiş
Çoğununda yolları içten içe ayrı
Ayrılmış yollar hiç istemeden
Hiçbir kaygı gütmeden, düşünmeden
Aynı rüyada farklı dünyaları yaşıyorlar
Aynı hülyada farklı hisleri paylaşıyorlar
Aslında her biri birer korkusuz korkak
Kendileriyle yüzleşmekten korkarak yaşıyorlar
Sevinçten, hüzünden ve de gerçekten uzakta
Çıplak insanlar görüyorum
Hiçbiri duygularını giyinmemiş
Meçhuldeki limandan sahte gemilerin kalkmasını bekliyorlar
Çoğu suçsuz görünse de
En asil suçlarla yüklüler
Kendilerine ihanetleri olmuş
Arınma çabalarından noksanlar
Kim derdi sessiz geçer
Kan kokulu doksanlar
Bir sefil ordusu geçiyor
Suçtan, süsten, yükten uzak diyemem
Ve bu ne ilk ne de son geçecek ordu
Güçsüzler görüyorum
Onurlu, başları dik ve boyun eğmeden yasak emelleri
Güçlülerse hakeza anlatılanların tam tersi
Birde beni görüyorum
Anlatmak bana düşmez
Mürekkebin keskinliği ve kokusuna bulanmışım...

Sefa Mustafa ANWAR